

[FOTTRINN]

Titler: Belfast, Nord-Irland.

En student med ryggsekk går inn i en universitetsbygning.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Det er først i motgang at du ser hva du virkelig er lagd av.

[ALVORSFULL MUSIKK SPILLES AV]

Studenter sitter i en forelesningssal. Studenten med ryggsekken, som har på seg en genser med kort glidelås, sitter bak en lang pult. En bærbar Mac er åpnet foran ham. En foreleser i dress holder forelesning.

Professor: Ok, denne uken fortsetter vi med forretningsforståelse og analyse. Vi ser etter ...

Studenten i genseren bruker styreflaten på laptopen.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Det er en stor bragd for meg å ta høyere utdanning. Sannsynligheten var svært liten for at jeg skulle klare det.

Kutt til svart. Stor, hvit tekst vises på svart bakgrunn.

Titler: RORY.

[MUSIKKEN SLUTTER]

Et tre svaier utenfor et vindu fullt av regndråper.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Jeg hadde fullført rundt en fjerdedel av skoleåret.

Rory, studenten med genseren, sitter på sengen sin og bruker AirPods og en iPad.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Jeg satt i en skoletime da jeg plutselig innså at jeg ikke lenger kunne se hva som sto på den interaktive tavlen.

Lys fra iPaden flimrer på ansiktet til Rory, og øynene hans følger bevegelsene på iPad-skjermen. Rorys foreldre sitter sammen ved et kjøkkenbord og gir et intervju.

Rorys far: Det var sånn det hele startet. Han fikk hastetime hos legen, som tok masse prøver.

Rorys mor: Jeg tror ikke vi helt innså hvor alvorlig det var.

Rorys mor står ved kjøkkenbenken og lager te.

[STØY]

Fra bordet tar Rory et bilde av moren med iPad. Han sveiper gjennom apper, og appsymbolene er forstørret på skjermen. Han åpner Procreate.

[MUSIKKEN STARTER IGJEN]

Rory [TALEKOMMENTAR]: I løpet av de neste to til tre månedene gikk jeg fra ikke å kunne lese tavlen 5–7 meter unna til ikke å klare å lese tekst på en skjerm rett foran meg.

Rory bruker Apple Pencil til å tegne på bildet han tok av moren.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Jeg fikk svar på gentesten rundt 17-årsdagen min. Jeg fant ut at jeg har en tilstand som heter Lebers hereditære optikusnevropati. Kort fortalt har jeg bare tre til fem prosent syn igjen.

Han legger til hvit skyggelegning i bildet.

Intervjuer: Kan du fortelle meg hva du driver med?

Rory snur seg mot intervjueren.

Rory: Jeg prøver å tegne nøyaktig hva jeg ser. Det er vanskelig å forklare, men dette gir en god visuell pekepinn på hva jeg klarer å se og ikke se.

Skyggene skjuler bildet.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Når noe så livsomveltende skjer, kan du velge enten å synes synd på deg selv eller å prøve å finne en løsning.

Rory fester Apple Pencil til iPad.

[KLIKK]

I et klasserom intervjuer en lærer en elev.

Lærer: Dette er en person som har fått toppkarakter i alle fag gjennom hele skoleløpet, så å være skoleflink var en del av Rorys personlighet. Hans største ønske var å ta høyere utdanning. Jeg tror vi alle innså at dette kom til å bli en kamp i motbakke.

Rory jobber på den bærbare Macen ved kjøkkenbordet.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Hver gang jeg var på sykehuset, utforsket jeg tilgjengelighetsfunksjonene på telefonen min.

Han løfter håndleddet med en Apple Watch og trykker på urskiven.

[PINGER]

Han reiser seg.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Jeg tenkte at hvis jeg bare kunne få til å bruke telefonen, så ville alt annet falle på plass.

Rory tar iPhone sin fra kjøkkenet og smiler.

Rory: Noen har flyttet den. [LER]

Han går ut og gjennom hagen.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Når jeg kom hjem, sa jeg bare: «Vet dere hva? Jeg må bare sette i gang her. Dette skal ikke til å ta fra meg karakterene jeg skulle ha fått.»

Ved et skrivebord tar han den bærbare datamaskinen ut av en veske og plasserer den på et stativ. Han tar frem et tastatur fra vesken. Rorys foreldre fortsetter intervjuet sitt ved kjøkkenbordet.

Rorys mor: Han fokuserte all energien sin på studiene. Han tilpasset seg en ny måte å lære på.

Rorys Mac, koblet til en ekstern skjerm, står midt på og langt fram på skrivebordet slik at den er nær Rorys øyne.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Jeg tok ut Macen og åpnet Innstillinger og deretter tilgjengelighetsfunksjonene. Det første jeg slo på, var Større tekst og Zoom.

Rory bruker tilgjengelighetsfunksjoner på Macen sin.

Rory: Det endret alt for meg for datamaskinen var sånn.

Han peker på et lite Finder-vindu på skjermen.

Rory: Jeg ser ingenting der, så da kan jeg like gjerne ikke ha datamaskinen.

Han zoomer inn og lukker Finder-vinduet. Han zoomer inn på teksten i et Word-dokument. Han skriver.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Men nå kunne jeg klare å navigere rundt på skjermen og lese tekst ved hjelp av Zoom-funksjonen. For de fleste er dette en liten greie, men for meg var det enormt. Jeg husker den første kvelden. Jeg må ha sittet ved datamaskinen i omtrent seks timer og klarte å få unna en haug med arbeid og tenkte: «Dette kommer til å fungere. Nå har jeg funnet en løsning.»

[TASTTRYKK]

Rory [TALEKOMMENTAR]: Etter hvert som synet ble dårligere, økte jeg skriftstørrelsen og slo på forskjellige funksjoner. Jeg klarte å følge med i timene og levere alle oppgaver.

Rory tar et bilde av et utskrevet dokument på skrivebordet sitt med iPhone.

[KLIKKELYD FRA KAMERA]

Han laster det opp til Macen og zoomer inn på teksten i dokumentet, som inneholder instruksjoner for en eksamen. Tilbake i klasserommet prater læreren videre.

Lærer: Han tok tilbake kontrollen over egen læring. Hadde det ikke vært for Apple-enhetene hans, tror jeg virkelig ikke at han hadde klart å fullføre videregående.

Rory åpner den bærbare Macen sin på senga.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Jeg fikk toppkarakterer og var en av de beste elevene på skolen.

Lærer: Han fikk 90 av 90 mulige poeng. Jeg har ikke sett så mange toppkarakterer på et vitnemål noensinne.

Rorys far: Han sa til oss at han ville sende en e-post til Apple. Jeg lurte på hva han hadde å si til dem. [LER]

Rory [TALEKOMMENTAR]: Det var to ting. Den første var å si takk. Den andre var å tilby å hjelpe andre med lignende tilstander.

Rory skriver en e-post på laptopen sin. I emnefeltet står det: «Hvordan tilgjengelighet fra Apple har forandret livet mitt. Takk!» Han leser e-posten.

Rory: «I januar 2024 tok livet mitt en brå vending, og i ukene som fulgte ...

Han zoomer inn på teksten.

Rorys mor: Det er vanskelig for seende å forstå hvordan det er. Han vil ikke ha noen sympati. Han vil bare få lov til å være den han er.

På et treningscenter klemmer Rory og en trener hverandre.

Rory: Hyggelig å se deg igjen.

Trener: Ja!

Rory [TALEKOMMENTAR]: Det har endret hva jeg tenker om folk med skjulte tilstander. Du ville ikke visst at jeg er blind.

Treneren bandasjerer hendene og håndleddene til Rory. De går inn i en boksering og trener.

[STØNNING]

Rory [TALEKOMMENTAR]: Du vet ikke hva som foregår i noens liv.

[PUSTING]

[STØNNING]

Rory sitter i en bil og holder iPhonen sin.

Rory: Send en melding til Lindsay. Har du gjort mye av gruppearbeidet i dag?

Det flerfargede Apple Intelligence-båndet lyser rundt iPhone-skjermen.

Siri: Sende?

Rory: Ja.

En melding sendes.

[MELDINGEN ER SENDT-LYD]

Rory, med en ryggsekk på ryggen, går sammen med en annen student. De krysser en gate i byen.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Jeg holdt det hemmelig lenge.

I forelesningen sitter han sammen med en annen student.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Nå skriver jeg ned tingene på laptopen. Jeg zoomer ut og lar andre rundt meg få lese hva jeg har skrevet og bruker den som en vanlig laptop.

En annen student holder en Apple Pencil og peker på skjermen.

Studenten med Apple Pencil: Så det er én. Vent litt, zoom ut. Én, to, tre, fire. Det er fem punkter. Så du gjør introduksjonen og anbefalingen.

Rory: Ja, hva vil du gjøre?

Studenten med Apple Pencil: Teknologisk bevegelse.

Rory lener seg tilbake i stolen og ser mot den andre studenten. Han smiler.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Det handler om inkludering. De har de samme funksjonene, de bare bruker dem ikke.

Lærer: Rory har gjort stort inntrykk på alle oss lærerne her. Han lærte meg å tenke annerledes i undervisningen og at det er greit å be en elev om å vise meg ting.

Foreleseren står i forelesningssalen og prater. Rory jobber på Macen sin i forelesningssalen.

Foreleser: Når du lykkes, er det alltid ringvirkninger som kommer tilbake til deg.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Ja, dette er en del av meg. Det er ikke meg, men ja, det er en del av meg.

Om kvelden går Rory inn i et studio. En person leder ham inn i et opptakskabinett.

Rory [TALEKOMMENTAR]: Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre i fremtiden. Kanskje veien min er utformet for meg et sted, men jeg vet ikke hvor ennå.

Rory sitter ved en mikrofon.

Rory: Jeg er Rory. Jeg er 18 år gammel. Og ja, jeg begynte å miste synet for nesten to år siden, men det har ikke vært slutten på historien. Det var bare starten på et nytt kapittel.

Apple-logoen.